

Novohradské panství získal spolu s Rožmberkem, Libějovicemi a s několika dalšími menšími statky dne 6. února 1620 od císaře Ferdinanda II. známý a schopný habsburský vojevůdce, generál Karl Bonaventura hrabě von Longueval-Buquoy, baron de Vaux (1571-1621), jenž vlastnil ještě drobnější panství v severní Francii a ve Flandrech. Císař se mu tak odvděčil za jeho věrné služby, ale zároveň tímto způsobem splatil dluhy, které u Buquoye měl. Nový majitel si však svých nových držav dlouho neužil neboť zemřel na následky smrtelného zranění o rok později při obléhání pevnosti Érsekújvár v Maďarsku. Správy značně zpustošených dominií se poté místo nezletilého hraběte Karla Alberta ujala jeho matka a generálova žena Maria Magdalena (1573 - 1654), ale do Nových Hradů natrvalo přesídlila až roku 1635. Po ní pak následovali v držbě Karl Albert (1607 - 1663), Ferdinand (1634 - 1685), Karl Philipp (1636 - 1690), Philipp Emanuel (1672 - 1703), Albert Karl (1638 - 1714), Karl Kajetan (1676 - 1750), Franz Leopold (1703 - 1767), Johann Nepomuk (1741 - 1803), Georg Franz (1781 - 1851), Georg Johann (1814 - 1882), Karl Bonaventura (1854 - 1911) a Karl Georg (1885 - 1952). Dnešní představitel rodu Michael Karl hrabě Buquoy (narozen 1941) žije v Německu.

Panství Nové Hradý mělo před provedením první pozemkové reformy v roce 1925 celkovou výměru 16.272 hektarů, po reformě 11.405 hektarů. Buquoyům bylo panství Nové Hradý spolu s panstvími Rožmberkem a Přísečnicí zkonfiskováno podle Benešových dekretů v říjnu 1945. Poslední majitel hrabě Karl Georg byl prohlášen za zrádce, a ačkoliv ho řádný soud v lednu 1948 osvobodil, mimořádný tzv. lidový soud jej v květnu téhož roku poslal na třináct let do vězení, v němž zemřel.

S Novohradskými horami není spojeno jen jméno Buquoy. Oblast v minulosti lákala nejrůznější osobnosti k odpočinku i k toulkám, hledaly tu inspiraci nebo jen tak přijely na výlet. Hned několik básníků a spisovatelů se ve své tvorbě věnovalo i Novohradským horám, jež v nich zanechaly hluboký dojem. Z historiografů pak nelze opomenout především bývalého ředitele novohradského panství a archiváře Antona Teichla (1837 - 1913), z novější doby pana Antonína Vávru (1920 - 1992).

Text je z úvodu nové knížky Pavla Koblasy Místopis Novohradských hor. Vydal Historicko-vlastivědný spolek v Českých Budějovicích jako svou 24. publikaci v roce 2001